

החליפה הקרועה והמטפחת בה נחבשו הפנים

קשר עם חוגי הספורט, ושנדהמו לשמוע על האפשרות שתבור נחטף על-ידי מישהו מחוג מכריהם.

★ ★ ★
אדם בשם בכר

מחרת בבוקר התכנסו חברי ה' מערכת המרכזים במצב-רוח מדוכא. אחרי 24 שעות של חוסר-שינה, ולילה של פעולה קתנת, לא נראה עדיין שום סימן להתקומות.

לפתע נוספה חוליה חדשה ומכרעת ל' שרשרת. אביו של תבור, אליו בא חברי המערכת כדי להכין אותו לבשרה שתיודע לו עם הופעת עתונות-הערב, גילה במפתיע שהיה האחרון שראה את תבור. מזכריו נת' קבלה תמונה ברורה על מעשיו של הנער עד שעה 6.00.

תבור, כך נסתבר, בא אל אביו כדי לבקש ממנו שיתרגם לו לעברית את סיפור ה' לילה של סרט סובייטי (ראה עמודים 10 ו-11). אותו קיבל ברוסית מן הנספח המסחרי ה' סובייטי. האב הלך עמו למכר, הודיע ל' תרגם מרוסית, והחומר הואר ה' לשנפרדו השניים העיר תבור שהוא הולך למערכת, אך יקפוז בדרך לביתו של עסקן-ספורט ברחוב המשביר, לשיחה חסופה.

הידיעה הקפיצה מיד את המערכת. בעוד שחוליה אחת של שטיינברג המשיכה ב' מאמציה בדרום, חזר שטיינברג עצמו לעיר, חיפש מבית לבית. בינתיים נערכה חקירה נמרצת כדי לברר מי מאנשי הספורט גר ברחוב המשביר. התכונת שהועלתה: אדם בגיל העמידה בשם בכר, הגר ברחוב המשביר 25, מקבלני המכביה.

בעוד שהעורך הראשי מסר את הכתובת למשטרה, מיהר שטיינברג לבכר. אשת בכר סיפרה כי בשבת לא היו בני המשפחה בבית. שכן שגר בדירה סמוכה ידע לספר פרט מעניין: ברבע לשש אגנם צילצל צעיר שהתאים לתאור, שאל איפה נמצאת משפחת בכר. השכן הסקרן הוסיף להסתכל במעשי האורח מבעד לאשנב-ההצצה של דירתו, ראה שהוא מצלצל, ומלא ענה. ירד חזרה. עתה היה ברור היכן נעלמו עקבותיו של אלי תבור. ניידת המשטרה הביאה תגבורה, גבתה עדויות מכל השכנים. אך שום דבר

היה זה אלי תבור, בדיוק 24 שעות אחרי שנעלם.

★ ★ ★
מפלצת של קפקא

ר עוד אחד החברים מצלצל למש' טרה כדי להודיע על הימצאו של האיש, מיהרו חברי המערכת לדירתו של אלי, ב' רחוב שלמה המלך. לעיניהם נתגלה מזהה מחריד.

בדרך כלל אלי תבור הוא צעיר שקט, מכונס בעצמו, הממטט בדיבורים, מקפיד על הופעה שקולה. הצעיר בן ה-23, איש תנועת' נוער משחר ילדותו ומדריך ביחידה קרבית של חטיבת נבעתי, היה ההיפך הגמור מ' שויצר. גלוי סימני התרגשות מכל סוג שהוא זרים לגמרי לאופיו.

עתה נראה תבור כאדם שקס מן הקבר. סימני ההלם, האופייניים לאיש אחרי שהיה תחת הפגזה ממושכת של שעות רבות, ניכ' רו בכל תנועות ו. פניו הקפואים היו נפר' חים ואדומים, דיבורו מקוטע, בגדיו קרועים, נעליו במצב של התבלות מוחלטת. הוא סירב לדבר עם איש, גירש אפילו את צלם המערכת שביקש לצלמו.

אחרי כמה דקות נרגע אלי במקצת, הפ' ליט את הדברים הראשונים: לדעתו נחטף בידי השב. נאמר לו שתיעשה נקמה נו' ראה בו ובבני משפחתו אם יגלה לאיש מה קרה לו ב-24 השעות האחרונות. פחד בלתי רגיל, וזר לו לגמרי, בוצבץ בעיניו. תוך דקות מעטות הצליחו הריו לשכנע את אלי כי בטחונו תלוי עתה במסירת ה' אמת ובהגדת העובדות לעיני הציבור. גם אבי אשתו וחבריו, שנכנסו להתייעצות זו, תמכו בדיעה זו.

בדקות המעטות שנשארו לפני שנלקח אלי למשטרה בידי השוטרים שכבר המתינו ב' דירה, גילה אלי לבני שיחו את הפר' טים העיקריים. הוא באמת ירד מדירתו של בכר, הבחין בהזן במכונית, המשיך בדרכו כאשר שמע משהו קורא בשמו מתוך ה' מכונית. משהתכווץ לראות מי הקורא, נמ' שך קדימה בדש המעיל, הרגיש חבטה ב' ראשו ואיבד את ההכרה. משנתעורר, מצא את עצמו במכונית, כשראשו חבוש בשק. אחרי נסיעה ממושכת נלקח ברגל מרחק עצום, כ-10 קילומטרים, לפי הערכתו, ב' דרכי עפר, עד שהגיע לבית בעל שער' ברזל. שם הרשב מול חוקרים אלמונים, כשהשק כל העת על ראשו. יתכן שהוא הו' בל בעיגולים, כדי לעיפו לפני שיובא ל' חקירה.

החקירה נמשכה לילה שלם, היתה סיוט. רק פעם אחת הורדה סטירה על פניו. אולם רעיונות האמיתיים היו מסוג אחר. החוק' רים ידעו את פרטי הפרטים של חייו, חי אשתו ושתי המשפחות, עד לעניינים האינ' טימיים ביותר כגון פרטים רפואיים. הם היו מצויים עד להפלא בענייני המערכת.

מול עיניו המכוסות של הצעיר הצמא והרעב, נוצרה תמונה מפלצתית של מנגנון כל-יכול, היודע את הכל, ושמןו אין מנוס. אם לא ייענה לרצון חוספיו, כך הובהר לו, יוחזק לא רק הוא עצמו במעצר ממושך, אלא שיאמללו את הוריו, יעמידו את אשתו הצעירה לזין באשמה מבויימת של שותפות במחתרת אקשטיין (עמו עבדה האשה הצעיר' ר' פעם במוכירות מסלגת הציונים-הכלליים).

אלי גדרש לגלות פרטים על הקשרים בין העתון לבין מאות אנשים ומוסדות, על פנישות העורך, ישיבות הסברה ומיפגשי עיון. מדי פעם בפעם חזר המוטיב העיקרי של החקירה: איני נדרש לחתום על הצהרה כי ראשי המערכת הקימו מחתרת חדשה. פצוע, מהומם, אובד-תקוה, משוכנע כי נשכח מלב כל והופקר בידי מפלצת אדירה וחכרת-רמים, חזרו יאוש קפקא, רעב

וצמא, גייס אלי תבור בכל זאת את כור חתיו הפנימיים. הוא סירב לחתום.

לפנות בוקר נחבשו עיניו שוב, והוא הובל לשטח של חולות. שם, בשחה שני' אתה לו כעמדה צבאית נטושה, נצטחה עליידי שני שומרים לשכב. מדי פעם חזרו האימים והפיתויים. לפנות ערב שוב נאמר לו שמעצרו יהיה ממושך, יסתיים רק אם יחתום על ההצהרה בענין המחתרת הדמ' יוגית. אולם לפתע נחבש שוב, נלקח ל' מכונית. ליד גשר סייך מוניס הורד. גם או לא ראה את המכונית ויושביה בבידור — או שלא רצה למסור עליהם פרטים.

אופיינית למצב נפשו בא תו רגע היתה ה' עובדה שלא פנה מיד לטלפון סמוך כדי להזעיק את המשטרה או את המערכת. כי חיה פצועה הלך ברגל לעבר ביתו, כשה' רעיון היחיד המנקר במוחו הוא לראות את אשתו ולהזעיק עמה מה לעשות כדי להציל את משפחתו. במצב זה נתגלה לכתב הגירוזלם 1009.

★ ★ ★
חסיון החדש

תיאור לא השאיר שמץ של ספק כי המיבצע הכוזב בוצע בידי מנגנון החושך, למוד הסיונים. שום חוג אחר לא יכול היה לדעת את אשר ידעו החוקרים, פרטים שלא יכלו להיות אלא תוצאה עבור דה של מנגנון-בילוש גדול ומש כלל במשך שנים רבות. סגנון הפעולה, והסיון לדלל את תבור לחתום על ההצהרה הכוזבת, העידו גם הם על אוסים הפוליטי והאיש של החוטפים. כל החשדות האחרים, ביניהם החשד כלפי חוגי הספורט, נגזרו מעצמם.

השאלה הראשונה שנודקרה לעין היתה מדוע נחטף דוקא אלי תבור — האיש ה' פחות פוליטי מבין חברי-המערכת המרכזים. אולם כיוון החקירה עצמו נתן תשובה משכ' געת דוקא לשאלה זו. החוקרים חשבו משום מה כי תבור, הבלתי-פוליטי, הוא החוליה החלשה מבין חברי-המערכת המרכזים, ושי' אותו קל יותר לשבור. הם לא האמינו, כפי הנראה, שיש להם סיכוי דומה לגבי העורך הראשי ושאר אנשי המערכת.

מדוע רצו להתחם את תבור דוקא על ההצהרה הכוזבת ביחס למחתות? קשה היה לתאר שהם הישלו את עצמם שלמישכ' כזה יהיה ערך משפטי. מתקבל על הדעת שמשטרם היתה כפולה. האחת: להוכיח ל' ראש-המשלה ושאר האנשים הקובעים את תקציב השב. כי קמה סכנה חדשה הטעונה טיפול מקיף. השנייה: להשתמש בהצהרה זו כאמצעי-סחיטה לעיתוי נגד תבור, כדי ל' הפכו תחילה למלשין, אחר-כך לפרובוקאטור בתוך המערכת.

היתה זו סברה משכנעת לאור העדויות במשפט אקשטיין, שהעידו על דרכי-המחשבה המוזרות של פעילי השב. גם במקרה של אקשטיין, אליאשווילי, ורגינצקי וכל החבורה האפלה, היה הקו דומה — הכשרת פרובור' קאטוריים.

מדוע, אם כן, בוצעה חטיפה כה מלוויר' מיתית, תחת להזמין את האיש לפגישה רג' לה? גם התשובה לכך היתה ברורה: איש לא יכול היה לקחת שאלו תבור יהסוך מרצונו לפרובוקאטור. רק עליידי הסגנה גדולה ו' מהממת של כוח מסתורי כל-יכול, אפשר היה, לדעת החוטפים, לשבור את רוחו. יתכן כי החוטפים יכלו להתקרר לביצוע זממם אילו הצליחו להחזיק בתבור תקופה ארוכה, לשכנעו שהוא מבודד וחסרי-שע. מדוע, אם כן, שוחרר? אפשר היה רק לחש את הסיבה: אחרי שהודות לזיומתו של אלט' בואר האב הובא דבר החטיפה בפעם ה' ראשונה לידיעת ראש-המשלה, נערכו ה' (המשך בעמוד 14)

...העתונאי

...החתן עם כלתו...

...משוטט בעמורי שלמה...